

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd naruszył procedurę, nie wyznaczając jej terminu na przedstawienie repliki na odpowiedź na skargę przedstawioną przez stronę pozwaną, i to mimo uzasadnionych wniosków kierowanych przez wnoszącą odwołanie. W ten sposób, wbrew przepisom prawa wspólnotowego znajdującym zastosowanie w postępowaniach przed Sądem i Trybunałem, ograniczone zostało przysługujące wnoszącej odwołanie prawo do bycia wysłuchaną, a w konsekwencji naruszone zostało jej prawo do ochrony sądowej.

W przekonaniu wnoszącej odwołanie Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ w ramach badania istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd nie dokonał on całościowej oceny wszystkich istotnych w sprawie czynników. Nie powinien być on ponadto wyjść z założenia, że stwierdzone w przypadku kolidujących ze sobą słownych znaków towarowych wspólne im elementy wystarczą do uznania, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu prawa znaków towarowych.

W szczególności Sąd nie uwzględnił w wystarczającym stopniu faktu, że rozpatrywane znaki odnoszą się głównie do towarów i usług powiązanych, w szerokim tego słowa znaczeniu, ze zdrowiem ludzkim, z którego to powodu można oczekiwać od danego kręgu odbiorców podwyższonego poziomu uwagi. Konsumenty mają pełną świadomość tego, że w przypadku znaków towarowych mających swe źródło w nomenklaturze chemicznej bądź na niej bazujących wszelkie różnice, nawet minimalne, mogą mieć ogromne znaczenie. Ponadto na podwyższenie poziomu uwagi konsumentów wpływa fakt, że pomylenie takich towarów może mieć bardzo nieprzyjemne skutki. Już sama ta okoliczność pozwała na przyjęcie szczególnie wysokiego poziomu uwagi.

Co więcej, Sąd nie uwzględnił faktu, że słowne znaki towarowe „Kids Vits” i „VITS4KIDS” wykazują istotne różnice, ponieważ fonetyczne przedstawienie nazw tych znaków ukazuje znaczne różnice. To właśnie wymowa nazwy znaku towarowego wpływa głównie na obraz znaku zachowany przez konsumenta w pamięci, a zatem już tylko z tego względu można było wykluczyć prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. W przypadku tych znaków istnieje wprawdzie podobieństwo wizualne, jednak słowa „Kids” i „Vits” zostały rozmieszczone w różny sposób w rozpatrywanych znakach, a znak towarowy spółki Merck zawiera ponadto dodatkowe oznaczenie (a mianowicie cyfrę „4”, która w języku angielskim powinna być wymawiana jako „for”, w znaczeniu „przeznaczony dla”). Ponadto te dwa znaki towarowe rozpatrywane jako całość stanowią przykłady dwóch odmiennych systemów opracowywania nazw złożonych, co samo w sobie gwarantuje już, zdaniem wnoszącej odwołanie, że są one różne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio — (Włochy) w dniu 15 lutego 2010 r. — Edil Centro SpA przeciwko Electrosteel Europe sa

(Sprawa C-87/10)

(2010/C 100/45)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Ordinario di Vicenza

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Electrosteel Europe sa

Strona pozwana: Edil Centro SpA

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 44/2001⁽¹⁾, oraz prawo wspólnotowe w ogólności, w zakresie, w jaki stanowi, że miejscem wykonania zobowiązania jest, w przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych, miejsce, w którym rzeczy te zgodnie z umową zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone, należy interpretować w ten sposób, iż miejscem dostawy, istotnym dla celów wskazania sądu właściwego, jest miejsce ostatecznego przeznaczenia towarów będących przedmiotem umowy, czy w ten sposób, iż tym miejscem dostawy jest miejsce, w którym sprzedający zwalnia się z obowiązku dostawy zgodnie z normami materialnymi mającymi zastosowanie w danej sprawie, czy też powyższy przepis ma być interpretowany w jeszcze inny sposób?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Palermo (Włochy) w dniu 15 lutego 2010 r. — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale przeciwko Seasoft Spa

(Sprawa C-88/10)

(2010/C 100/46)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Palermo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

Strona pozwana: Seasoft Spa

Pytania prejudycjalne

1) Mając na uwadze fakt, że system pomocy (nr ref. NN 91/1/95) wprowadzony przez Regione Sicilia na mocy art. 10 ustawy regionalnej nr 27 z dnia 15 maja 1991 r. przewidywał mechanizm pomocy wypłacanej przez okres od lat dwóch do lat pięciu (dwa lata w stosunku do pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o szkolenie i pracę oraz maksymalnie trzy lata w przypadkach przekształcenia stosunku pracy zawartego na podstawie umowy o pracę i szkolenie w stosunek pracy na czas nieokreślony), czy zamiarem Komisji Europejskiej, która zatwierdziła go decyzją nr 95/C 343/11 z dnia 14 listopada 1995 r., było:

— zezwolić na tego rodzaju kumulatywną zmianę w wymiarze czasowym i finansowym pomocy (dwa plus trzy lata), czy też

— zatwierdzić wyłącznie albo przyznanie pomocy w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o szkolenie i pracę (na okres dwóch lat trwania umowy) albo przyznanie pomocy w odniesieniu do pracowników zatrudnionych uprzednio na podstawie umowy o szkolenie i pracę, których umowy zostały przekształcone w umowy na czas nieokreślony (przez okres trzech lat licząc od przekształcenia formy umowy);

2) Czy termin roku budżetowego 1997 w odniesieniu do stosowania pomocy państwa, wskazany w decyzji Komisji Europejskiej 95/C 343/11 z dnia 14 listopada 1995 r. zatwierdzającej system pomocy wprowadzony na podstawie art. 10 ustawy regionalnej nr 27/91 należy interpretować jako:

— początkowe wydatki na poczet pomocy przewidzianej do wypłaty w latach następnych (w zależności od różnych możliwych wykładni zatwierdzonej pomocy, przytoczonych powyżej) czy też

— termin końcowy na dokonanie rzeczywistej wypłaty pomocy przez właściwe organy regionalne;

3) Czy zatem, w stosunku do pracowników zatrudnionych na podstawie umów o szkolenie i pracę na mocy art. 10 ustawy regionalnej nr 27/91, przykładowo w dniu 1 stycznia 1996 r., a tym samym przed końcem terminu stosowania pomocy państwa przewidzianej w decyzji

95/C 343/11 z dnia 14 listopada 1995 r. zatwierdzającej pomoc, Regione Sicilia mogła (i powinna była) stosować omawiany system pomocy w stosunku do wszystkich zatwierdzonych lat (tj. dwa plus trzy), również wtedy gdy, jak w przytoczonym przykładzie, stosowanie zatwierdzonego systemu powodowało rzeczywistą wypłatę pomocy do dnia 31 grudnia 2001 r. (tj. 1996 + 5 lat = 2001);

4) Czy Komisja Europejska, stwierdzając w art. 1 decyzji nr 2003/195/WE ⁽¹⁾ z dnia 16 października 2002 r., że „system pomocy, który Włochy zamierzają stosować na podstawie art. 11 ust. 1 sycylijskiej ustawy regionalnej nr 16 z dnia 27 maja 1997 r. jest niezgodny ze wspólnym rynkiem. W związku z czym system ten nie może być stosowany”, miała zamiar:

— odmówić autoryzacji „nowego” systemu ustanowionego na mocy art. 11 ustawy regionalnej nr 16/97, ponieważ uznała ten system za system „autonomiczny” stworzony w celu przedłużenia terminu stosowania pomocy wprowadzonej na podstawie art. 10 ustawy regionalnej nr 27/91, poza termin końcowy przypadający na dzień 31 grudnia 1996 r., tak aby włączyć doń koszty zatrudnienia pracowników i przekształcenia umów dokonanych w latach 1997–1998, czy też

— przytoczona decyzja zmierzała do uniemożliwienia Regione Sicilia rzeczywistego wykorzystania zasobów finansowych w celu zakazania rzeczywistej wypłaty pomocy państwa przewidzianej w art. 10 ustawy regionalnej nr 27/91, nawet w stosunku do pracowników zatrudnionych oraz umów przekształconych przed dniem 31 grudnia 1996 r.?

5) Jeżeli decyzję Komisji należy interpretować zgodnie z pierwszą hipotezą wyrażoną w pytaniu 4 czy decyzja taka jest zgodna z wykładnią art. 87 WE, proponowaną przez Komisję w podobnych przypadkach, dotyczących zwolnień od kosztów składek na zabezpieczenie społeczne, odprowadzanych od pracowników zatrudnionych na podstawie umów o szkolenie i pracę, o których mowa w decyzji 2000/128/WE ⁽²⁾ z dnia 11 maja 1999 r. (której przedmiotem były ustawy i która została w sposób wyraźny przywołana w uzasadnieniu decyzji o niezgodności z 2002 r.) i w decyzji 2003/739/WE ⁽³⁾ z dnia 13 maja 2003 r. (której przedmiotem są ustawy wydane przez Regione Sicilia);

6) Jeżeli natomiast decyzję Komisji należy interpretować zgodnie z drugą hipotezą wyrażoną w pytaniu 4, w jaki sposób należy interpretować wcześniejszą decyzję zatwierdzającą środki pomocy, mając na względzie dwuznaczność pojęcia „dalsze” — tj. „dalsze w stosunku do budżetu ustalonego na mocy decyzji Komisji” czy też „dalsze w stosunku do finansowania przewidzianego przez Regione Sicilia wyłącznie do końca roku budżetowego 1996”?

- 7) Wreszcie, którą z pomocy należy zdaniem Komisji traktować jako zgodną z prawem, a którą jako niezgodną z prawem?
- 8) Na której ze stron postępowania przed sądem krajowym (przedsiębiorstwo czy administracja) spoczywa ciężar dowodu na okoliczność, że budżet określony przez Komisję nie został przekroczony?
- 9) Czy przy ustaleniu przekroczenia budżetu, pierwotnie zatwierdzonego mocą decyzji Komisji nr 95/C 343/11 z dnia 14 października 1995 r., należy brać pod uwagę odsetki ustawowe ewentualnie przyznane przedsiębiorstwom będącym beneficjentami z tytułu zwłoki w wypłacie pomocy uznanej za zgodną z prawem i dopuszczalną?
- 10) W jakiej wysokości przysługują odsetki w przypadku gdy ich przyznanie należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu przekroczenia budżetu?

⁽¹⁾ Dz. U. L 77, s. 57.

⁽²⁾ Dz. U. L 42, s. 1.

⁽³⁾ Dz. U. L 267, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 17 lutego 2010 r. — Danfoss A/S i Sauer-Danfoss ApS przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-94/10)

(2010/C 100/47)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danfoss A/S i Sauer-Danfoss ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie nieuwzględnieniu przez państwo członkowskie żądania zwrotu podatku akcyzowego wniesionego przez przedsiębiorstwo,

na które został przerzucony ciężar tego niezgodnego z dyrektywą podatku akcyzowego, w przypadku, gdy takie nieuwzględnienie — w okolicznościach takich, jak zaistniałe w ramach niniejszej sprawy — uzasadniane jest tym, że to przedsiębiorstwo zapłaciło podatek państwu?

- 2) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie nieuwzględnieniu przez państwo członkowskie żądania zapłaty odszkodowania wniesionego przez przedsiębiorstwo, na które został przerzucony ciężar tego niezgodnego z dyrektywą podatku akcyzowego, w przypadku, gdy takie nieuwzględnienie — w okolicznościach takich, jak zaistniałe w ramach niniejszej sprawy — uzasadniane jest podnoszonymi przez to państwo członkowskie względami (w szczególności związanymi z tym, że to przedsiębiorstwo nie jest bezpośrednio poszkodowane i że nie istnieje bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy szkodą a zachowaniem dającym podstawę do pociągnięcia do odpowiedzialności)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 25 lutego 2010 r. — Prokuratura przeciwko Malikowi Gataevowi i Khadizhat Gataevaj

(Sprawa C-105/10)

(2010/C 100/48)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prokuratura

Strona pozwana: Malik Gataev i Khadizhat Gataeva

Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób należy interpretować zależności pomiędzy dyrektywą Rady 2005/85/WE ⁽¹⁾ (dyrektywą o postępowaniach w przedmiocie udzielenia azylu) i decyzją ramową 2002/584/WSiSW ⁽²⁾ w przypadku gdy osoba będąca obywatelem państwa trzeciego, o której przekazanie zwrócono się na podstawie europejskiego nakazu aresztowania złożyła w państwie członkowskim wykonania wniosek o udzielenie azylu a postępowanie w przedmiocie udzielenia azylu toczy się równocześnie z postępowaniem w przedmiocie wykonania nakazu aresztowania?